

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 49Ek/469/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119252390
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Benčíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119252390.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného č. 1: D. F., nar: X.X.XXXX, J. XX, XXX XX J., oprávneného č. 2: E. E., nar: XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX J., oprávneného č. 3: E. F., nar: XX.X.XXXX, J. XX, XXX XX J. a oprávneného č. 4: D. F., nar: XX.X.XXXX, U. X, XXX XX J. 1, zast. právnym zástupcom: JUDr. Alena Arbetová, Námestie sv. Martina 3A, 908 51 Holíč, IČO: 42 158 818 proti povinnému č. 1: P. C., nar: XX.X.XXXX, P. XXXX/XX, XXX XX J. a povinnému č. 2: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 00 585 441, zast. právnym zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava o vymoženie 50 000 Eur, vykonávanej súdnym exekútorom: Mgr. Iveta Ailerová, so sídlom Exekútorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného č. 2 na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 21.03.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 50 000 Eur na podklade exekučného titulu - Rozsudok sp. zn. 7C/3/2018-104 zo dňa 17.01.2019, ktorý vydal Okresný súd Skalica, právoplatný dňa 07.02.2019 a vykonateľný dňa 12.02.2019 a Opravné Uznesenie sp. zn. 7C/3/2018-141 zo dňa 21.05.2019, ktorý vydal Okresný súd Skalica, právoplatné dňa 12.06.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica poverením zo dňa 02.07.2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Iveta Ailerová, so sídlom Exekútorského úradu J. Bottu 21, 934 01 Levice, ktorý exekúciu vedie pod spisovou značkou XXXEX XXX/XX.

3. Dňa 03.08.2019 bol Okresnému súdu Banská Bystrica predložený prostredníctvom súdneho exekútora návrh povinného č. 2 na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného k predmetnému návrhu. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému č. 2 doručené dňa 08.07.2019. Dňa 23.07.2019 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na zastavenie exekúcie, t. j. návrh na zastavenie exekúcie povinného č. 2 bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote súdnemu exekútorovi. Súdny exekútor sa k návrhu povinného č. 2 nevyjadril.

4. Povinný č. 2 návrhom na zastavenie exekúcie žiadal, aby súd exekúciu zastavil v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný č. 2 uvádza, že exekúcia je vedená jednak proti povinnému č. 1 ako aj povinnému č. 2. Jedná sa teda nevyhnutne o spoločensvo účastníkov na strane povinného, čo je podľa jeho názoru neprípustné. Povinný č. 2 poukazuje aj na ustanovenie § 35 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Taktiež poukazuje na výklad ustanovenia § 37 (v súčasnosti § 35 ods. 1) Exekučného poriadku, ktoré síce pripúšťalo

spoločenstvo účastníkov exekučného konania, avšak výlučne len na strane oprávneného. Povinný č. 2 tvrdí, že exekúcia by mohla byť vedená proti povinnému č. 1 a povinnému č. 2, avšak v osobitných exekučných konaniach a nie v rámci spoločenstva. Uvádza, že predmetná exekúcia je vedená v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom a s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinného. Povinný č. 2 svoje tvrdenia podporil právnymi predpismi, rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky ako aj odbornou právnickou literatúrou. Povinný č. 2 tvrdí, že nie je vôbec zrejme o aké spoločenstvo by vôbec vo vedenej exekúcii malo ísť. Zo samotného Upovedomenia o začatí exekúcie by sa podľa oprávneného dalo odvodiť, že exekúcia je pravdepodobne vedená proti povinnému č. 1 a povinnému č. 2 ako proti nerozlučnému spoločenstvu, čo je však vzhľadom na rozhodovaciu prax súdov absolútne vylúčené. Povinný č. 2 má za to, že vzťah medzi povinným č. 1 a povinným č. 2 možno prirovnať ku vzťahu medzi dlžníkom a ručiteľom. Nakoľko nie je známa skutočnosť, či sa oprávnení domáhali splnenia záväzku u povinného č. 1, nie je isté, či im vznikol priamy nárok vymáhať svoju pohľadávku v exekučnom konaní priamo proti majetku povinného č. 2. Na základe vyššie uvedeného povinný č. 2 navrhuje, aby súd exekúciu vedenú voči nemu v celom rozsahu zastavil.

5. Oprávnený nesúhlasí s návrhom povinného č. 2 na zastavenie exekúcie. Povinný č. 2 podal návrh na zastavenie exekúcie nakoľko sa domnieva, že na strane povinného nemôže existovať spoločenstvo účastníkov. Oprávnený tvrdí, že svoj názor však nepodporil relevantnými tvrdeniami, keďže účelovo odmietol teleologický výklad samotného ustanovenia § 35 Exekučného poriadku a jeho zmysel. Povinný č. 2 namiesto toho len odkázal na už prekonaný právny názor, ktorý vzhľadom k aktuálnej úprave civilného práva nemá opodstatnenie. Otázka procesného účastníctva je vždy riešená principiálne ešte v základnom konaní. Ak teda súd uloží spoločnú a nerozdielnu povinnosť procesnému spoločenstvu výkon rozhodnutia voči každému jeho účastníkovi v samostatnom konaní je nielen nevhodný ale dokonca by narušoval aj právnu istotu, keďže by hmotnoprávny inštitút robil prakticky nevykonateľným. Exekučné konanie neexistuje samostatne, odtrhnuté od systému civilného práva. Oprávnený tvrdí aj na to, že povinný č. 2 poukazoval v návrhu na zastavenie exekúcie na neaktuálny stav (neaktuálne rozhodnutia). Aktuálne účinné civilné právo totiž berie významný ohľad aj na procesnú ekonomiu, teda zachovanie hospodárnosti konaní a snahu o dosiahnutie čo najefektívnejšieho vedenia súdnych sporov. Aj preto môže obstať len taký výklad ustanovenia § 35 Exekučného poriadku, ktorý uzatvára, že spoločenstvo sa môže vyskytovať ako na strane oprávneného tak i na strane povinného. Oprávnený poukazuje vo svojom vyjadrení aj na skutočnosť, že povinný č. 2 voči exekučnému titulu nepodal žiadny opravný prostriedok. Ani samotný návrh povinného č. 2 na zastavenie exekúcie neobsahuje odmietnutie nárok oprávneného, resp. spochybnenie spoločného dluhu povinných. Je teda zrejme, že povinný č. 2 svoju povinnosť uznáva. Ani s ohľadom k uvedenému však povinný č. 2 svoju povinnosť nesplnil, a to napriek lehote určenej mu rozsudkom, s ktorým sa plne stotožnil. Oprávnený na záver poukazuje na trovy samotnej exekúcie, ktoré povinnému vzniknú vzhľadom k jeho nechote dlh splniť - bez ohľadu na výsledok tohto konania.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu..

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

11. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 75 ods. 1 CSP, na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

14. Súd preskúmaním návrhu povinného č. 2 na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že nie je dôvodný. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie podaného v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je, vzhľadom na jeho odkladný účinok, tiež sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene, podmienky uvedené v § 48 ods. 2 Exekučného poriadku boli ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené a zároveň ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie nenastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ani iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania (ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie).

15. Súd vo vzťahu k namietanému procesnému spoločenstvu na strane povinného uvádza, že z predloženého exekučného titulu nesporne vyplýva, že v prípade záväzku povinných sa jedná o spoločný záväzok voči oprávneným, tzv. samostatné spoločenstvo. Uvedené vyplýva zo znenia výroku exekučného titulu, konkrétne: „plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného“. Na základe tejto skutočnosti dospel súd k záveru, že z exekučného titulu sú zaviazaní povinný č. 1 a povinný č. 2 spoločne. Súd v tejto súvislosti poukazuje na už vyššie spomínané ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku v spojitosti s § 75 ods. 1 CSP. Jedná sa o solidárny (spoločný) záväzok resp. pasívnu solidaritu, ktorej podstata všeobecne spočíva v tom, že viac dlžníkov má splniť dlh tomu istému veriteľovi (alebo viacerým) tak, že veriteľ je oprávnený požadovať splnenie od všetkých dlžníkov alebo od ktoréhokoľvek z nich, pričom plnením jedného dlžníka zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatným dlžníkom. Teória civilného práva procesného ako aj judikatúra považujú za rozhodné pri určovaní toho, či sa jedná o procesné spoločenstvo nerozlučné alebo samostatné povahu predmetu konania. V prebiehajúcom exekučnom konaní nejde o nerozlučné spoločenstvo na strane žalovaných, nakoľko záväzok každého solidárneho dlžníka (žalovaného) má iný právny dôvod vzniku a nesie svoj samostatný osud s výnimkou toho, že splnením celého dlhu jedným z dlžníkov veriteľovi (oprávnenému) zanikne povinnosť aj druhému solidárnemu dlžníkovi. Súd konštatuje, že ktorýkoľvek z účastníkov základného konania si tak mohol svoje práva uplatňovať samostatne, bez súhlasu druhého solidárneho dlžníka a vymáhať plnenie proti ktorémukoľvek z dlžníkov (žalovaných). Ďalej súd poznamenáva, že žiadne platné zákonné ustanovenie nevyklučuje, aby na strane povinného vystupovalo viac subjektov. Rovnako žiadne zákonné ustanovenie súdu nebráni udeliť v jednom exekučnom konaní súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v prípade procesného spoločenstva povinných. Súd má za to, že žiadne platné zákonné ustanovenie nevyklučuje, aby na strane povinného vystupovalo viac subjektov. Rovnako žiadne zákonné ustanovenie súdu nebráni udeliť v jednom exekučnom konaní súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v prípade procesného spoločenstva povinných. Súdnym exekútorom totiž po udelení poverenia na vykonanie exekúcie postupuje pri vykonávaní exekúcie voči každému z povinných osobitne, so zreteľom na jednotlivé spôsoby vykonávania exekúcie. Voči každému z povinných vedie súdny exekútor exekúciu samostatným spôsobom, každému z povinných sa listiny doručujú osobitne, voči každému môže použiť iné spôsoby vykonávania exekúcie. Súdnym exekútorom so zreteľom na spôsoby vykonávania exekúcie vedie exekúciu voči každému z povinných samostatne, na čo nemá vplyv vedenie jednej exekúcie na základe jedného poverenia na vykonanie exekúcie u jedného povereného súdneho exekútora.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému a v súlade s uvedenými ustanoveniami niet pochýb, že povinnému č. 2 bola spolu s povinným č. 1 uložená povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu v prospech oprávnených právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím. Súd má za to, že všetky uvedené argumentácie povinného č. 2 sú irelevantné.

17. Vzhľadom k tomu, že v konaní o návrhu povinného č. 2 na zastavenie exekúcie neboli preukázané žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.